

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 01.10.2015, sp. zn. 26 Cdo 3078/2015, ECLI:CZ:NS:2015:26.CDO.3078.2015.1

Číslo: 64/2016

Právní věta: Předmět řízení o uznání a výkonu cizozemského rozhodnutí podle nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. 12. 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech není penězi ocenitelný. Za tarifní hodnotu pro určení odměny advokáta se proto v tomto řízení považuje částka 10 000 Kč (§ 9 odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů).

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 01.10.2015

Spisová značka: 26 Cdo 3078/2015

Číslo rozhodnutí: 64

Číslo sešitu: 6

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Odměna advokáta, Uznání cizích rozhodnutí

Předpisy: § 9 odst. 1 předpisu č. 177/1996Sb.

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Nejvyšší soud zamítl dovolání povinného proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích ze dne 26. 2. 2015, sp. zn. 18 Co 364/2014.

I.

Dosavadní průběh řízení

1. Okresní soud v Pardubicích usnesením ze dne 3. 4. 2014, č. j. 44 EXE 916/2014 -27, prohlásil rozhodnutí – rozsudek vydaný Vrchním soudem Oddělení Královského soudu v Londýně, Spojeného království Velké Británie a Severního Irska, ze dne 3. 8. 2011, sp. zn. HQ10X02871K (dále jen „exekuční titul“), za vykonatelný na území České republiky. Dospěl k závěru, že byly splněny všechny formální náležitosti stanovené nařízením Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. 12. 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (dále též jen „nařízení“) pro prohlášení rozsudku za vykonatelný.

2. K odvolání povinného Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích usnesením ze dne 26. 2. 2015, č. j. 18 Co 364/2014-82, usnesení okresního soudu výrokem I. zrušil a řízení zastavil, výrokem II. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudem prvního stupně, a výrokem III. uložil oprávněnému povinnost nahradit povinnému náklady řízení

před krajským soudem částkou 16 411 Kč do tří dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám advokáta povinného JUDr. V. Š. Své rozhodnutí odůvodnil tím, že oprávněný podáním ze dne 22. 1. 2015 vzal návrh na prohlášení vykonatelnosti exekučního titulu zpět a navrhl zastavení řízení. Jelikož povinný v podání ze dne 6. 2. 2015 vyjádřil souhlas se zpětvzetím návrhu a zastavením řízení, odvolací soud dospěl k závěru, že nastala situace předvídaná v ustanovení § 222a odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů – dále též „o. s. ř.“, a odvoláním napadené rozhodnutí okresního soudu proto zrušil a řízení zastavil. K námitce povinného ohledně stanovení náhrady nákladů řízení uvedl, že v řízení nejde o výkon rozhodnutí (exekuci), kde by se odměna advokáta stanovila v souladu s vyhláškou č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“), z výše exekucí vymáhaného peněžitého plnění, protože předmětem řízení je toliko návrh na prohlášení vykonatelnosti exekučního titulu podle nařízení, tedy plnění penězi neocenitelné. Proto je při stanovení tarifní hodnoty nutné vycházet z ustanovení § 9 odst. 1 advokátního tarifu, které stanoví tarifní hodnotu na částku 10 000 Kč, jestliže hodnotu věci nebo práva nelze vyjádřit v penězích nebo ji lze zjistit jen s nepoměrnými obtížemi.

II.

Dovolání a vyjádření k němu

3. Výrok III. usnesení odvolacího soudu napadl povinný dovoláním, ve kterém (mimo jiné) namítá, že odvolací soud pochybil, když dovolateli přiznal náklady řízení v souladu s ustanovením § 9 odst. 1 advokátního tarifu, neboť přestože předmětem poskytnutí právní služby bylo prohlášení vykonatelnosti rozhodnutí podle nařízení, nelze uzavřít, že by se jednalo o závazek penězi neocenitelný, protože předmětem daného rozhodnutí byl závazek zaplatit částku 25 198,70 GBP, tedy závazek penězi ocenitelný a přímo vyjádřený peněžní částkou. Podle dovolatele je nesporné, že v dané věci jde o výkon rozhodnutí, a odvolací soud tak měl při vyčíslení nákladů řízení vycházet z výše částky, která byla předmětem rozhodnutí, jehož prohlášení vykonatelnosti oprávněný navrhoval, protože část týkající se prohlášení vykonatelnosti je s exekučním řízením „neodmyslitelně spjata“. Navrhl proto, aby dovolací soud výrok III. usnesení Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích ze dne 26. 2. 2015, č. j. 18 Co 364/2014-82, změnil tak, že oprávněný je povinen nahradit povinnému náklady řízení před krajským soudem částkou 67 328 Kč do tří dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám advokáta povinného JUDr. V. Š.

III.

Přípustnost dovolání

4. Nejvyšší soud jako soud dovolací (§ 10a o. s. ř.) dovolání projednal a rozhodl o něm podle občanského soudního řádu ve znění účinném do 31. 12. 2013 (srov. čl. II bod 2 zákona č. 293/2013 Sb., kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony), a po zjištění, že dovolání proti pravomocnému usnesení odvolacího soudu bylo podáno oprávněnou osobou (účastníkem řízení) ve lhůtě uvedené v ustanovení § 240 odst. 1 o. s. ř. a že jde o rozhodnutí, proti kterému je dovolání přípustné podle ustanovení § 237 o. s. ř., neboť napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky procesního práva (zda je při výpočtu nákladů řízení, jehož předmětem je návrh na prohlášení vykonatelnosti cizozemského rozhodnutí, namíste vycházet z tarifní hodnoty výše peněžitého plnění, které je předmětem rozhodnutí, jehož prohlášení vykonatelnosti je navrhováno, či z tarifní hodnoty stanovené podle ustanovení § 9 advokátního tarifu), která nebyla doposud v judikatuře Nejvyššího soudu vyřešena, přezkoumal napadené usnesení ve smyslu ustanovení § 242 o. s. ř. bez nařízení jednání (§ 243 odst. 1 věta první o. s. ř.) a dospěl k závěru, že dovolání není opodstatněné.

IV.

Důvodnost dovolání

5. Podle ustanovení § 1 odst. 2 věta první před středníkem advokátního tarifu při stanovení nákladů řízení, jejichž náhrada se klientovi přiznává rozhodnutím soudu nebo jiného orgánu, se výše odměny advokáta určí podle ustanovení o mimosmluvní odměně, nestanoví-li zvláštní právní předpis jinak.

6. Výše mimosmluvní odměny se stanoví podle sazby mimosmluvní odměny za jeden úkon právní služby (podle ustanovení § 7 advokátního tarifu sazba mimosmluvní odměny za jeden úkon právní služby činí z tarifní hodnoty: do 500 Kč 300 Kč, přes 500 Kč do 1000 Kč 500 Kč, přes 1 000 Kč do 5000 Kč 1000 Kč, přes 5000 Kč do 10 000 Kč 1 500 Kč, přes 10 000 Kč do 200 000 Kč 1 500 Kč a 40 Kč za každých započatých 1 000 Kč, o které hodnota převyšuje 10 000 Kč, přes 200 000 Kč do 10 000 000 Kč 9 100 Kč a 40 Kč za každých započatých 10 000 Kč, o které hodnota převyšuje 200 000 Kč, a přes 10 000 000 Kč 48 300 Kč a 40 Kč za každých započatých 100 000 Kč, o které hodnota převyšuje 10 000 000 Kč) a podle počtu úkonů právní služby, které advokát ve věci vykonal (srov. § 6 odst. 1 advokátního tarifu).

7. Podle ustanovení § 8 odst. 1 advokátního tarifu, není-li stanoveno jinak, považuje se za tarifní hodnotu výše peněžitého plnění nebo cena věci anebo práva v době započetí úkonu právní služby, jichž se právní služba týká; za cenu práva se považuje jak hodnota pohledávky, tak i dluhu. Při určení tarifní hodnoty se nepřihlíží k příslušenství, ledaže by bylo požadováno jako samostatný nárok.

8. Podle ustanovení § 9 odst. 1 advokátního tarifu, nelze-li hodnotu věci nebo práva vyjádřit v penězích nebo lze-li ji zjistit jen s nepoměrnými obtížemi a není-li dále stanoveno jinak, považuje se za tarifní hodnotu částka 10 000 Kč.

9. V posuzované věci dovolatel namítá postup odvolacího soudu, který při stanovení tarifní hodnoty vycházel z částky 10 000 Kč, z níž vyčíslil odměnu za úkon právní služby advokáta v souladu s ustanovením § 7 bod 4. advokátního tarifu na částku ve výši 1 500 Kč, a rozhodl, že za učiněné čtyři úkony právní služby po 1 500 Kč advokátu povinného náleží odměna ve výši 6 000 Kč, paušální odměna hotových výloh za čtyři úkony po 300 Kč ve výši 1 200 Kč, zvýšené o 21% DPH, včetně nákladů za překlady předkládaných listin z anglického jazyka ve výši 7 699 Kč (včetně DPH), celkem 16 411 Kč.

10. Dovolatel se mýlí, jestliže dovozuje, že řízení o prohlášení vykonatelnosti je součástí exekučního řízení. Exekuční (vykonávací) řízení vedoucí k přímé vykonatelnosti uspokojení povinnosti uložené povinnému exekučním titulem, které dobrovolně nesplnil, je zahájeno až dnem, kdy exekuční návrh došel exekutorovi [srov. § 35 odst. 2 zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů]. Řízení o uznání a výkonu cizozemského rozhodnutí je oproti tomu řízením formálním, protože nevede k přímému výkonu povinnosti uložené v cizozemském rozhodnutí, ale má pouze umožnit vykonatelnost tohoto rozhodnutí na území České republiky. Předmětem řízení je jen posouzení, zda došlo ke splnění formálních náležitostí stanovených nařízením. Z uvedeného důvodu nelze předmět řízení ocenit a pro vyčíslení odměny za úkon právní služby advokáta se aplikuje ustanovení § 9 odst. 1 advokátního tarifu, který stanoví tarifní hodnotu na částku 10 000 Kč.

11. Z uvedeného vyplývá, že usnesení odvolacího soudu je v části napadené dovoláním povinného z pohledu uplatněného dovolacího důvodu správné. Nejvyšší soud jej proto podle ustanovení § 243d písm. a), o. s. ř. zamítl.